

μὴ παραξενευθῶσι δὲ οὔτε οἱ μικροὶ μας φίλοι, οὐτε οἱ πρεσβύτεροι τούτων ἀναγνώσται μας, διότι ἀπεδείχθη ἤδη σαφέστατα, ὅτι τὸ φῶς, ἡ θερμότης, ὁ ἡλεκτρισμὸς, ἡ κίνησις κλπ., δὲν εἶναι εἰμὴ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, — ἡ αὐτὴ φυσικὴ ἔλξις ὑπὸ διαφόρου μορφᾶς. Τούτου ἕνεκα, ὅταν ἡ παρουσία τῆς ὡς φῶς π. χ. παύσῃ, αὐτὴ δὲν χάνεται, δὲν ἐκμηδενίζεται, ὅπως μᾶς φαίνεται, ἀλλὰ μόνον ἀλλάζει ὄψιν καὶ ἀναφαίνεται ὑπὸ ἄλλην μορφήν. Τὸ πῶς καὶ διατί ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἀφίνει εἰς τοὺς καθηγητὰς κ. κ. Στρούμπον, Κοκκίδην καὶ Παπαδάκην νὰ ἀναπτύξωσιν εἰς τοὺς ἀκροατὰς των.

Εἶναι φόβος μήπως μία τοιαύτη καταστροφὴ συμβῇ ποτε;

Μάλιστα· ἀλλ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν δύναται νὰ συμβῇ εἶναι τόσο ἀπομακρυσμένος, ὥστε οὐδὲ κἂν νὰ τὸν λογαριάσωμεν δυνάμεθα.

Ἡ Γῆ μας φαίνεται μεγαλειτέρα ἢ μικροτέρα ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως τοῦ μέρους, ὅπου εὐρίσκεται ὁ παρατηρητής. Οὕτω π. χ. ἀπὸ τὴν Σελήνην φαίνεται ὡς δίσκος φωτεινὸς τέσσαρας φορὰς μεγαλειέτερος τῆς Πανσελήνου, καὶ δίδει φῶς εἰς τὴν Σελήνην δέκα καὶ τρεῖς φορὰς πεισιώτερον ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ἡ Πανσελήνη διδίδει εἰς τὴν Γῆν. Ἡ θέα, ἐπομένως τῆς Γῆς ἀπὸ τὴν Σελήνην, πρέπει νὰ ᾔται μεγαλοπρεπὴς καὶ ὠραία καὶ τὸ φῶς τῆς ἀρκετὸν δι' ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἐὰν ὁ πᾶρχουν ἐκεῖ τοιοῦτοι.

Ὁλη ἡ ἐπιφάνεια τῆς Γῆς, ὡς γνωρίζομεν, σκεπάζεται ἀπὸ νερὰ καὶ ξηρὰν· τὰ νερὰ κατέχουν τὰ τρία περίπου τέταρτα τῆς ὅλης ἐπιφανείας, ἡ δὲ ξηρὰ μόνον τὸ ἕν. Εἶναι δὲ περίεργον, ὅτι ὅλη σχεδὸν ἡ ξηρὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, ἐνῶ τὸ νότιον σκεπάζεται σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν ἀπὸ θαλάσσης.

Ἀπὸ μακρὰν, τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, τὰ ὁποῖα σκεπάζονται ἀπὸ θαλάσσης φαίνονται σκοτεινότερα, ἐκεῖνα δὲ, τὰ ὁποῖα καλύπτονται ἀπὸ ξηρὰν καὶ ἀπὸ πάγον, ὡς λ. χ. οἱ δύο πόλοι, φωτεινότερα.

Ἡ γῆ, ὅπως εἶπαμεν, καὶ ὅταν ὠμιλήσαμεν περὶ τοῦ Ἡλίου, ἀπέχει ἀπ' αὐτοῦ 95 ἑκατομμύρια μίλια, καὶ εἶναι ἐν ἑκατομμύριον καὶ τετρακοσίας χιλιάδας φορὰς μικροτέρα αὐτοῦ κατὰ τὸν ὄγκον ἢ τὸ μέγεθος.

Οἱ ἀστρονόμοι κατέρησαν προσέτι νὰ εὑρωσιν ὅχι μόνον τὸ μέγεθος καὶ τὰς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις τῶν διαφόρων οὐρανίων σωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ βάρος των νὰ προσδιορίσωσι καὶ ἃς μὴ παραξενευθῶσιν, οἱ ἀναγνώσται μας διὰ τοῦτο.

Ἡμεῖς, ὅπως εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἄρθρων μας τούτων εἶπαμεν, δὲν σκοπεύομεν νὰ δώσωμεν τὸν λόγον, τὸ διατί τὴν ἐξήγησιν ὄλων τῶν ἀστρονομικῶν καὶ φυσικῶν φαινομένων, πειραμάτων καὶ παρατηρήσεων, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ κάμωμεν γνωστὰς εἰς τὸν λαὸν τὰς κυριωτέρας ἀνακαλύψεις τῆς ἐπιστήμης ταύτης πρὸς γνῶσιν καὶ εὐχαρίστησιν, καὶ, καθὼς πιστεύομεν, πρὸς ὠφέλειαν αὐτοῦ, ἀφίνοντες τὰ περαιτέρω εἰς ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ ἔργον τοῦτο. Λέγομεν λοιπὸν, ἐνταῦθα καὶ περὶ τοῦ βάρους τῆς Γῆς, ὅτι ὑπελογίσθη καὶ εὐρέθη ἔσθ' ὅτι 5099 000,000,000 000.006,000 τόνους! (ἕκαστος δὲ τόνος ἰσοδυναμεῖ μὲ 800 ὀκάδας.) Ἐσημειώσαμεν τὸ βάρος τοῦτο μὲ ἀριθμοὺς, διὰ νὰ δεῖξωμεν πόσον μέγα εἶναι καὶ μόνον τοῦτο ἡ Γῆ μας παραβαλομένη μὲ τοὺς μεγάλους πλανήτας τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος εἶναι μικροτάτη, καὶ μὲ τὸν Ἥλιον καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας παραβαλομένη εἶναι μηδαμινή.

Ἡ Γῆ ἐπειδὴ εἶναι ἑτερόφωτος, δὲν ἔχει δηλαδὴ ἴδιον φῶς, ἀλλὰ φωτίζεται ἀπὸ τὸν Ἥλιον, ἔπεται ὅτι μόνον ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς φωτίζονται, ἃ ὁποῖα βλέπουσιν πρὸς αὐτόν· καὶ ἐπειδὴ ἡ γῆ εἶναι σφαιροειδής, ὅλη τῆς ἡ ἐπιφάνεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βλέπῃ διὰ μίαν πρὸς τὸν Ἥλιον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἥμισυ αὐτῆς. Ὅθεν εἰς ἐκεῖνο μόνον εἶναι φῶς, ἥτοι ἡμέρα, ἐνῶ εἰς τὸ ἄλλο εἶναι σκότος, ἥγουν νύξ.

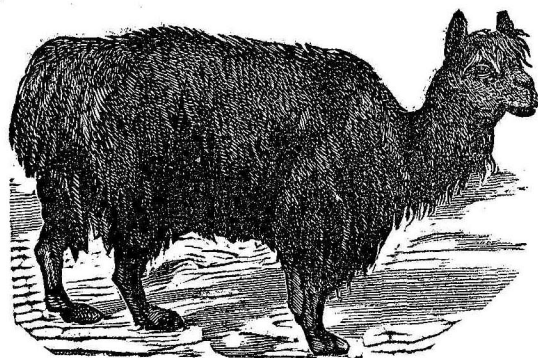
Προσέτι ἐπειδὴ ἡ Γῆ στρέφεται περὶ τὸν Ἥλιον ἀλλάζει ἕνεκα τούτου θέσιν ὡς πρὸς τὰ ἄλλα οὐράνια σώματα. Ὅθεν ἀπὸ τὴν Σελήνην π. χ. ἐνίοτε μὲν φαίνεται ὅλον τὸ φωτισμένον μέρος τῆς Γῆς, καὶ τότε ἡ Γῆ παρούσάζεται ὡς δίσκος φωτεινός, ὅμοιος μὲ τὴν πανσελήνην, ἄλλοτε δὲ ἐν μόνον μέρος αὐτοῦ, καὶ τότε πορουσιάζει τὰς αὐτὰς φάσεις, τὰς ὁποίας παρούσιάζει εἰς ἡμᾶς ἡ Σελήνη, ὡς νέα Σελήνη, ἡμισέληνος κτλ.

Αἱ ὠφέλειαι καὶ τὰ ταλὰ τὰ ὁποῖα γίνονται εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν διανομὴν τῶν θαλασσῶν καὶ τῆς ξηρᾶς, τῶν ὁρέων καὶ τῶν πεδιάδων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ ἡ χρησιμότης τῆς ἀτμοσφαιράς εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα, καὶ πρέπει νὰ μᾶς κινῶν εἰς εὐγνωμοσύνην, ἀγάπην καὶ ὑπακοὴν εἰς τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, ὅστις μὲ τὴν σοφίαν καὶ ἀγαθότητα προητοίμασε τὴν γῆν ταύτην διὰ κατοικίαν μας.
(ἀκολουθεῖ)

Ἐθιμοταξία μεταξὺ τῶν Ῥώσων χωρικῶν.

Πολλάκις οἱ εὐγενεῖς μεταδαίνουσιν τὸ καλοκαίρι εἰς τὰ χωρία διὰ νὰ ἀπεράσωσιν ὀλίγας ἐβδομάδας εἰς τὴν ἐξοχὴν. Ἐκαστος χωρικὸς τότε, ὅποιονδήποτε μέ-

λος τῆς οἰκογενείας τῶ εὐγενοῦς καὶ ἂν ἀπαντήσῃ. κατὰ τὴν ἐθιμοταξίαν τοῦ τόπου πρέπει νὰ λάβῃ τὴν χεῖρά τῆς, νὰ τὴν φιλήσῃ, καὶ ἀφοῦ κάμῃ μίαν μετάνοιαν μέχρις ἐδάφους, ἀναχωρεῖ. Ὅταν γίνωνται γάμοι, ὁ γαμβρὸς καὶ ἡ νύμφη δένονται διὰ σχοινίου ἢ ἄλλου τι νος πράγματος εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως καὶ ἔπειτα περιέρχονται τρεῖς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ· τὸ δέσιμον τοῦτο σημαίνει τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐνώσεώς των μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἐνωθῇ διὰ τοῦ βαπτίσματος. Μετὰ τοῦτο ἀπαντῶντες οἱ προσκεκλημένοι μεταβαίνουν εἰς τὸν οἶκον τοῦ προκρίτου τοῦ χωρίου καὶ ἐκεῖ ἕκαστος, ἀρχομένων τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύμφης, φιλοῦν τὰς χεῖρας ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τῶν ξένων, ἂν τύχῃ νὰ ξενίζωνται παρ' αὐτῶ τοιοῦτοι. Τῶν τελευταίων τούτων φιλοῦν καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὸ θεωροῦν ὡς κακὸν οἰωνὸν τὸ νὰ μὴ τοὺς ἀφήσουν νὰ τὸ πράξωσιν, ὅπως ἐνίοτε ξέναι τινὲς κυρίαι ἀπὸ ἐντροπὴν ἐνίοτε κάμνουν.

ΑΛΠΑΚΑ ΛΑΜΑ.

Τὸ παράξενον τοῦτο ζῷον, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πολὺ τὴν κάμηλον καὶ κατὰ τι τὸ πρόβατον, εἶναι αὐτόχθον τοῦ Νέου κόσμου· εἶναι δὲ μικρότερον τῆς καμήλου, καὶ διακρίνεται αὐτῆς, διότι στερεῖται ἥθους (καμπούρας) καὶ ἔχει τὰς τρίχας μακράς καὶ πρὸς τὸ μαλλίον τῶν προβάτων ὁμοίας. Οἱ πόδες προσέει τῆς Λάμας εἶναι διάφοροι τῶν τῆς καμήλου, διότι ταύτης μὲν εἶναι ὀριζήσαντες διὰ γῆν ἀμυγδαλὴν καὶ μαλακὴν, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μαλακοί, ἐκείνης δὲ σκληροὶ ὡς τῶν αἰγῶν, διότι βόσκειται ὡς ἐκεῖνη ἐπὶ βράχων· εἶναι δὲ δισχιδεῖς καὶ ἕκαστον μέρος ἔχει πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ἀντὶ ὄνυχος εἶδος ἀγκύστρου, διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται τὸ ζῷον νὰ κρατῇται, ὅταν ἀναβαίνῃ βράχους.

Εἶναι ζῷον ὠραῖον καὶ πρᾶον, ὡς τὰ πρόβατα, καὶ εὐρίσκεται μόνον εἰς ἡμέρον κατάστασιν· εἶναι δὲ χρήσιμον εἰς τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπως καὶ εἰς ἡμᾶς τὰ πρόβατα, διὰ τὸ γάλα, τὸ μαλλίον καὶ τὸ κρέας του.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν μετεκομίσθη καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ φαίνεται, ὅτι θὰ καταλάβῃ ἐκεῖ τὴν θέσιν τοῦ προβάτου, πολλαπλασιαζόμενον πολὺ ταχέως.

ΜΕ ΤΙ ΟΜΟΙΑΖΕΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ;

1ον Εἶναι ὁμοία μὲ μεγάλον καὶ ὠραῖον δένδρον, τὸ ὁποῖον κάμνει γλυκεῖς καρποὺς δι' ὅλους ὅσοι εἶναι πεινασμένοι, καὶ παρέχει σκέπην καὶ σκιὰν εἰς τοὺς κοπιᾶσμένους καὶ ἀπὸ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου πάσχοντας ὁδοιπόρους, τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὴν οὐράνιον Χαναάν.

2ον Εἶναι ὁμοία μὲ θησαυροφυλάκιον πλήρες ἀδάμαντων καὶ πολυτίμων λίθων, ὅχι μόνον ὠραίων εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλὰ καὶ χρησίμων εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ πρὸς στολισμὸν τῶν ἐχόντων αὐτούς.

3ον Εἶναι ὁμοία μὲ τηλεσκόπιον, τὸ ὁποῖον φέρει πολὺ πλησίον πράγματα κείμενα πολὺ μακρὰν—πράγματα εὐρισκόμενα εἰς τὸν ἄλλον κόσμον—τὰ φέρει τόσον πλησίον, ὥστε δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ὁλόν τι ἐκ τῆς ὠραιότητος καὶ ἀναγκαϊότητός των.

4ον Εἶναι ὁμοία μὲ ἀποθήκην περιέχουσαν παντὸς εἶδους πολύτιμα καὶ ὠφέλιμα πράγματα, τὰ ὁποῖα δύναται τις νὰ λάβῃ ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ τιμῆς.

5ον Εἶναι ὁμοία μὲ βαθύν, πλατὺν καὶ γαλήνιον ποταμὸν, τοῦ ὁποίου αἱ ὄχθαι εἶναι καταπράσιναι καὶ πλήρεις εὐόσμων ἀνθέων, ὅπου πτηνὰ κελεύθου, καὶ ἀρνία πηδοῦν, καὶ μικρὰ παιδία τρέχουν καὶ παίζουσιν καὶ εἶναι εὐτυχῆ.

Ἀγαπητά μου παιδιά, ἐὰν θέλετε νὰ ἔχητε ὅλα ταῦτα, ἀγαπάτε τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Εἶναι τὸ κάλλιστον βιβλίον ἐν τῷ κόσμῳ—Εἶναι βιβλίον διὰ μικρὰ παιδιά, ὡς καὶ διὰ ἡλικιωμένους καὶ κάμνει εὐτυχεῖς τοὺς πάντας.

Αἱ λιθόστρωτοι ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου.

Αἱ λιθόστρωτοι ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου εἶναι περὶ τὰς 5,000 καὶ ἔχουν μῆκος 2,000 μιλίων! Ἀπασαὶ δ' εἶναι ἐστρωμέναι μὲ λίθους διαφόρων σχημάτων καὶ βρῖθουσιν ἀπὸ πρωῒας μέχρις ἑσπέρας παντοειδῶν φορεῖων καὶ ἀμαξῶν, ὡς καὶ πεζοπορούντων ἀνθρώπων. Παντοῦ δὲ βλέπεις τὸν πιστὸν καὶ τίμιον ἀστυνομικὸν κλητῆρα βηματίζοντα ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ διατηροῦντα τὴν τάξιν, ἐπιβάλλοντα τὸν νόμον εἰς τοὺς ἀτακτοῦντας καὶ προφυλάττοντα τοὺς πολίτας ἀπὸ τοῦ νὰ καταπατηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἱππῶν ἢ νὰ κατασυντριφῶσιν ὑπὸ τῶν ἀναριθμῶντων ἀμαξῶν, αἱ ὁποῖαι διέρχονται τὰς ὁδοὺς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, δὲν ἔχουν δὲ ἄλλο ὄπλον εἰμὴ στρογγύλον τι ξύλον ἐνὸς περίπου πῆχους, ἐπὶ τοῦ